

Barça: l'assemblea que ve

Els compromissaris blau-grana són convocats novament a refrendar la gestió de la directiva. Com explica Joaquim Molins, la maquinària propagandística del nuïnisme torna a estar greixada en un joc d'escacs clarament pre-electoral.

Tomàs Ribera

L'Assemblea de Compromissaris del Barça que tindrà lloc el dia 3 de setembre, serà sense dubte un test important per calibrar el grau d'organització que l'oposició a Núñez ha assolit. Malgrat la força de l'aparell nuïnista, en la pròxima assemblea se sentiran veus força discrepants. La caòtica gestió de l'actual junta del Barça, els fracassos esportius, la hipoteca del club, i el consegüent distanciament de Núñez de les forces polítiques i socials que fins ara li donaven suport, trobaran en aquesta assemblea el camp de joc on dirimir la primera batalla important de cara a les eleccions a la Presidència del club, que se celebraran el juny de l'any vinent.

Joaquim Molins i López Rodó, professor de Dret Administratiu, és el cap visible d'un ampli grup de compromissaris entestats perquè a l'assemblea les coses es facin ben fetes. Per a Joaquim Molins, «la de l'any passat, més que una assemblea va ser un acte d'exaltació del senyor Núñez, muntat segons les tècniques feixistes: moltes banderes, molts d'himnes, molta irracionalitat». Aquestes paraules de Joaquim Molins, les corrobora d'alguna manera el mateix club. Així, a la memòria 1987-88 ara feta pública, podem llegir textualment: «L'habitual informe exhaustiu del President va ser acompanyat d'un espectacular muntatge àudio-visual, amb projecció de nombroses diapositives».

«El que no diu la memòria —continua Joaquim Molins— és que quan algú de l'oposició, com ara jo, agafava el micròfon per demanar aclariments al senyor Núñez, doncs desconnectava el micro».

Mentrestant, el Grup d'Opinió Barcelonista (GOB), s'ha dissolt com a tal per a constituir-se en alternativa electoral a Núñez. El GOB, el portaveu del qual és Ricard Huguet, és sense dubte el col·lectiu més organitzat entre els que volen ser l'alternativa a Núñez.

Tanmateix, els cal una *figura* que encapçali la candidatura. De moment, ja han anunciat que no donaran el seu suport a l'aprovació de la memòria 1987-1988, en l'assemblea de compromissaris del 3 de setembre.

Uns compromissaris, per cert, que han estat a punt de no ser-ho, per les maniobres de l'actual junta, que n'hauria preferit uns de nous ja que un bon nombre dels actuals ja va mostrar la seva dissidència amb la política nuïnista des de la passada assemblea. Però Núñez, cada vegada més debilitat, no ha gosat canviar-los i al final s'ho ha fet venir de manera que sembla que els hagi perdonat la vida. Les coses, però, han anat de manera molt diferent, com explica Joaquim Molins: «els estatuts del Barça diuen que el sorteig dels socis compromissaris s'ha de fer al mes de gener, i el mandat comença al febrer, amb una durada de dos anys. El sorteig, però, es va fer el mes d'agost, incomplint el reglament. Però el nostre mandat s'acaba al febrer del 1989».

El que Núñez pretenia era, ja que els compromissaris van ser nomenats el 5 de setembre, convocar l'assemblea el 6 de setembre, per a la qual cosa calia un sorteig previ dels compromissaris. Una decisió de legalitat com a mínim dubtosa.

En efecte, els estatuts del Barça en el seu article 18, apartat primer, diuen: «Todos los años, no más tarde del 30 de agosto, generalmente, el Fútbol Club Barcelona celebrará Junta General Ordinaria...».

Per a Joaquim Molins, «aquest *generalmente* és un terme antidemocràtic i per tant atempta contra la Llei de l'Esport, ja que deixa la via oberta perquè la junta ajorni *sine die* la convocatòria de l'assemblea. De fet, van intentar convocar-la per al dia 6 de setembre i així haurien tingut uns nous compromissaris més dòcils».

«Vaig iniciar converses amb el secretari de la Junta del Barça, senyor Antràs, que també és el degà del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Li vaig fer

Josep Lluís Núñez.

veure que un ampli grup de compromissaris no estava disposat, de cap manera, a veure retallat el seu període de mandat, i que fins i tot recorrerien als tribunals, si calia. En cas de guanyar el recurs, podrien quedar anul·lats els acords presos pel Barça els darrers anys... Finalment, l'assemblea serà el tres de setembre, amb els vells compromissaris».

Mentrestant, Joaquim Molins, en ofici enviat al secretari general de l'Esport, senyor Vilaseca, li sol·licita que «prengui les mesures adients perquè la propera Assemblea de Compromissaris del F.C. Barcelona a celebrar el 3 de setembre de 1988 transcorri d'acord amb els principis democràtics i en concret:

a) Identificació dels assistents i establiment dels quòrums per a les votacions.

b) Votacions després de cada punt de l'ordre del dia amb les alternatives del «sí», «no» i abstenció i recompte escrupolós dels resultats.

c) Possibilitat d'intervenció per part dels socis-compromissaris sense coaccions físiques ni impediments «tècnics».

A més, també se li ha demanat, a la Secretaria General d'Esports, que tregui de l'article 18 dels estatuts del Barça el terme *generalmente*. Joaquim Molins està disposat a recórrer, si cal, a la via del contenciós-administratiu, perquè «cal d'una vegada per totes que el Club funcioni democràticament».

I a tot això, l'Assemblea de Compromissaris del Barça, encara que sembli increïble, continua sense un reglament de funcionament. Durant la de l'any passat, es va demanar que se'n fes un, però a pocs dies de la celebració de l'Assemblea, encara no està elaborat, o almenys no s'ha fet arribar als compromissaris que entorn de Joaquim Molins aglutinen un important nombre de socis.

«Espero que ens arribi el reglament el dia 2 a la tarda, quan ens reunim al Col·legi d'Advocats un grup de compromissaris per a comentar alguns aspectes de l'Assemblea de l'endemà».

¿Aspira Joaquim Molins a la Presidència del Barça? Segons ens diu, «el que li cal ara, al Barça, no és un

«El que el Barça necessita no és un altre president que vingui a 'salvar' el club».

altre president que vingui a *salvar* el Barça. Amb el senyor Núñez ja n'hem tingut prou, de salvadors. El que ara hem d'aconseguir és una nova junta que treballi en equip, i que representi els noranta-mil socis del Barça. Hem

de trobar la fórmula per a integrar un grup de persones que tregui el Club del caos en què es troba, i que ho faci amb serenitat. El Barça ha de tornar a ser notícia pels seus èxits esportius, i no pels disbarats de la seva Junta». □

tano

GANDIA

DRETS HUMANS, ARAI

«Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets.»
Aquesta és la promesa històrica de la Declaració Universal dels Drets Humans.
Nosaltres, els sotsignants, afegim els nostres noms a aquesta Declaració i demanem que sigui respectada per tots els Estats del món.

En molts països es nega fins i tot el dret a intervenir en defensa dels drets humans. Milers de persones han estat empresonades i torturades per demanar i exercitar els seus drets. Milers han desaparegut o han perdut la vida.

S'ha de posar fi a aquests abusos. Demanem a tots els Estats que ratifiquin els tractats internacionals de drets humans, que adaptin la seva legislació i les seves pràctiques a aquests textos i que actuïn per protegir els drets humans arreu del món.

En nom de les víctimes que han estat detingudes i silenciades fem una crida a tots els Estats i a les Nacions Unides per tal que protegeixin totes les persones, allà on es trobin, i que aixequin la seva veu en defensa dels Drets Humans.

Si vols, pots signar aquesta crida i enviar-la a Amnistia Internacional. Totes les signatures que es recullen es presentaran davant les Nacions Unides el 10 de desembre.
Diada dels Drets Humans.

Nom: _____

Adreça: _____

Localitat i codi postal: _____

Província: _____ DNI: _____

Firma: _____

AMNESTY INTERNATIONAL

Alfons XII, 19-21, Pral. 1.ª

08006 Barcelona

Tel (93) 209 35 36

Compte corrent 188-27, «La Caixa» (oficina 709)